

[Udenrigsministeren]

ketinget – at disse undersøgelser og eventuelt kommende diskussioner er noget, der finder sted i en bredere europæisk sammenhæng. Derfor har jeg også i kommentarerne til generalsekretær Gorbatsjovs Murmansktales gjort opmærksom på, at mange af de forslag, han kommer med her, netop hører hjemme i en bred europæisk sammenhæng. Det er ikke sager bare for de nordiske lande eller for de to militæralliancer. Hvis det var det for de to militæralliancer, så ville der jo f.eks. være nordiske lande, der dermed var holdt helt uden for diskussionen.

Nej, det er forslag, som efter vores opfattelse ikke bør regionaliseres, men bør betragtes i en bredere ramme, og det er et synspunkt, som deles af vore partnere i det Europæiske Politiske Samarbejde, hvad der bl.a. kom frem efter weekendens uformelle møde i Nyborg.

Den reaktion, der var dér, skal man ikke opfatte som negativ. Man skal opfatte den som en påpegning af, at det ville være et tilbageskridt, hvis vi nu tog en del af disse problemer og diskuterede dem bare i en snæver nordisk sammenhæng i stedet for at fastholde den bredere europæiske ramme for diskussionen af disse spørgsmål, som jo bl.a. er skabt ved, at vi har haft Konferencen om Sikkerhed og Samarbejde i Europa, den konference, der jo siden har udviklet sig til en egentlig proces, den såkaldte CSCE-proces, hvor vi for øjeblikket har opfølgingsmødet i Wien.

Her har Danmark jo en meget stærk og en meget lang tradition. Vi har i de sidste 20–25 år konsekvent talt for at udbygge samarbejdet østover og for at styrke afspændingen og stabiliteten. Det er en linje, som har været fulgt af alle danske regeringer uanset partifarve, og også denne regering har udbygget kontakterne til de østlige lande. Jeg tror ikke, der er mange udenrigsministre i historien, der har været så ofte i de østeuropæiske lande, som jeg har, eller haft så mange besøgende fra de østeuropæiske lande. Om 10 minutter skal jeg af sted igen til Ungarn for at slutte mig til Hendes Majestæts statsbesøg i Ungarn.

Men også vores udenrigstjeneste er jo på det seneste blevet styrket på dette område. Det er noget, vi har gjort, ikke kun fordi Sovjetunionen nu engang er den supermagt, den er, og vel at mærke en supermagt, der jo ligger lige rundt

om hjørnet. Nej, vi har gjort det ikke mindst, fordi vi ønsker over et meget bredt felt at være med til at styrke samarbejdet imellem Øst- og Vesteuropa. Det gør vi for at arbejde for netop den internationale afspænding og solidaritet, som hr. Svend Auken indledte sit indlæg i dag med at stille op som målet for dansk udenrigspolitik. Jeg er ganske enig: det er målet for dansk udenrigspolitik.

Vi er altså enige om målene, og det er regeringens håb, at vi nu i de kommende år igen bliver enige om midlerne.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg vil gerne sige udenrigsministeren tak for det grundige svar på mit indlæg og på andres indlæg om sikkerhedspolitikken. Men desværre svarede ministeren ikke på de to eneste spørgsmål, jeg stillede.

Det ene spørgsmål gik på, om regeringen var indstillet på at fremskynde tidsplanen for gennemførelsen af en traktatfæstelse af Norden som atomvåbenfrit område.

Det andet gjaldt et positivt tilsagn fra regeringens side om at støtte forslaget fra den socialdemokratiske regering i Norge om, at der inden for NATOs rammer blev etableret et analysearbejde, en dialog, om ændring af alliancens strategi med reduceret rolle for atomvåben, sådan at man kunne komme væk fra den situation, hvor man som i dag forbeholder sig ret til at være de første til at anvende kernevåben.

Jeg tror, et positivt svar på de to spørgsmål mere end nok så mange andre ord vil være med til at fremme arbejdet i Østergaardudvalget, som vi selvfølgelig alle er interesseret i.

Udenrigsministeren brugte den vending, at han så analysearbejdet omkring Norden som atomvåbenfri zone som først og fremmest et sted, hvor man kunne få aflivet myter. Jeg vil gerne betragte dette udtryk venligt, men jeg synes, udenrigsministeren gør klogt i og de borgerlige partier i denne sal gør klogt i at gå ud fra som en fastslået kendsgerning, at der ikke bare i Danmark, men i Norge, Sverige og Finland i dag er både et folkeligt og et politisk flertal for konkrete resultater på dette område.